

Dialektrøkt i NRK

Bokmål

NRK

**Dialektrøkt i NRK og flere andre
råd, tips og regler finner du også
på <http://sprak.nrk.no/>**

Utgitt av Norsk rikskringkasting AS
i september 2015

ISBN:
978-82-7118-405-6 (trykt)
978-82-7118-406-3 (digital, nynorsk)
978-82-7118-407-0 (digital, bokmål)

NRK, Bjørnstjerne Bjørnsons plass 1, 0340 Oslo
spraksjef@nrk.no

Opphavsrett NRK © 2015

**Teksten i dette heftet er frigitt under en
«Creative Commons – Navngivning»-lisens.**
<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/no/>

NRK-logoen, designet og typografien er ikke omfattet av lisensen.

Du kan dele, kopiere, endre og distribuere verket slik du selv ønsker det.
Du må kreditere NRK dersom du bruker hele eller deler av teksten.
Du kan gjøre dette på enhver rimelig måte, men uten at
det kan forstås som om NRK bifaller deg eller bruken din av teksten.

INNLEDNING

NRK har et særskilt ansvar for å styrke norsk språk. Dette gjelder både skriftlig og muntlig, dialekter og de offisielle målformene.

NRK har helt siden starten vært en av de viktigste talespråklige normsetterne i landet. Det er vi fortsatt og det ønsker vi å være. Men det forplikter: Når vi snakker normert nynorsk eller bokmål, skal språket være rett og godt. Og de samme kravene gjelder når vi snakker dialekt. Språket i NRK skal alltid være tydelig, forståelig og konsekvent.

NRK har vært med på å gi norske dialekter høyere status. Det er ikke lenge siden mange opplevde at de måtte legge vekk dialekten sin om de flyttet til et annet sted i landet eller skulle snakke i formelle sammenhenger. Slik er det fortsatt i mange andre land med dialekter. I dag er toleransen for dialektbruk svært høy i Norge, og vi vet at NRK har spilt en viktig rolle når det gjelder å gjøre dialektbruk til noe positivt.

Det er vi stolte av!

Langtidsstrategien vår slår fast at NRK skal kjennetegnes av godt språk, og at språket skal være tydelig, forståelig og korrekt. Det krever stor innsats, og det må arbeides med hver eneste dag. Det samme gjelder også dialektbruken: Om du vil snakke dialekt på lufta, er det forventet at du arbeider aktivt for at språket ditt skal være så korrekt, godt og tydelig som mulig.

Norge har mange dialekter og store variasjoner i talemålet. For å sikre at dialektbruken vår skal oppfylle kravene i langtidsstrategien, har vi laget retningslinjer for hvordan vi i NRK bruker og røpker dialektene. Disse retningslinjene skal gjøre det enklere å vite hva som er ventet av deg som dialektbruker, og det vil gjøre det lettere for ledere og språkkontakter å veilede i god dialektbruk.

Vi i NRK forvalter norsk språk på vegne av innbyggerne i Norge. Det er en stor ære og et stort ansvar.

*Thor Gjermund Eriksen
kringkastingssjef*

*Ragnhild Bjørge
språksjef*

REGLER FOR BRUK AV DIALEKT I NRK-SENDINGER

Disse reglene gjelder for alle ansatte som skal bruke dialekt i sendinger.

På side 6 i heftet finner du en oversikt over når du må snakke normert, og når du kan velge om du vil snakke normert eller bruke dialekt.

SPRÅKET SKAL VÆRE TYDELIG

- ▶ Vi skal ha god diksjon og tydelig språk. Vi må unngå mumling og utydelig uttale.
- ▶ Bruk riktig tempo med naturlig trykkplassering og setningsmelodi.
- ▶ Unngå lokale dialektord og -uttale som er ukjent utenfor regionen, særlig i rikssendinger og nyhetsformidling.
- ▶ Stedsnavn: NRK skal bruke de offisielle stedsnavnene, ikke dialektformer. I noen tilfelle er det åpnet for å bruke uttaleformer som skiller seg fra skriftformen. Dette gjelder bl.a. *Skøyve* (Skodje), *Osjlo* (Oslo), *Sarsjøborg* (Sarpsborg) og *Skjeen* (Skien). Se sprak.nrk.no for oversikt over flere tusen norske stedsnavn med uttale.
- ▶ Tellemåte: NRK skal bruke offisiell tellemåte (*tjueto*), ikke den gamle tellemåten (*toogtyve*). Husk at *tjue* er eneform (*tyve* er ute av ordlistene).

SPRÅKET SKAL VÆRE KONSEKVENT

Vær konsekvent i ordbøyning, pronomenbruk, lydssystem, spørreord osv. i den aktuelle dialekten. Dialektene er systematiske i lydssystem og grammatikk.

- ▶ Substantiv: Pass særlig på at du har konsekvent flertallsbøyning. Om du sier *jentan* og *gutan* må du også si *politikeran* (ikke *politikerne*).
- ▶ Substantiv: Bruk hunkjønn gjennomført der dialekten din har det (*en/ei maskin – maskina, ei dialekt – dialekta, ei regjering – regjeringa, ei prinsesse – prinsessa*).
- ▶ Verb: Om du sier *kjem* og *søv*, må du holde deg til disse sterke kortformene og ikke veksle mellom disse og langformene *kommer* og *sover*.
- ▶ Verb: Om du bruker kløyvd infinitiv (*vera/værra/vårrå* vs. *finne/finn*), må du gjøre dette konsekvent.
- ▶ Verb: Pass særlig på fortidsformene. Dersom du sier *kasta*, *hoppa* og *snakka*, må du gjøre det konsekvent og ikke veksle mellom *-a* og *-et*.
- ▶ Pronomen: Medarbeidere som bruker dialekt, kan bruke regionale pronomenformer, så lenge de er forståelige for lytterne/seerne. Medarbeidere som bruker former som skiller seg mye fra skriftlig nynorsk eller bokmål, må enten bruke en regional form eller normere til nynorsk eller bokmål.

- ▶ Dersom dialekten din har fellesform, må du bruke dette gjennomført (*oss – oss, dokker – dokker, dæm – dæm*). Dersom dialekten din har ulike former i subjekt og objekt, må du bruke dette gjennomført (*vi – oss, de – dokke, de – dem*). Vær særlig oppmerksom på at du ikke bruker «*de*» i objektsform (f.eks. «*jeg skal si det til de*»).
- ▶ Lydsystem: Dersom du har tjukk L i dialekten din, må du bruke dette konsekvent: Om du f.eks. sier *bLå*, bør du også si *kLåkke* (klokke), *pLokke* (plukke), *gL*a (glad). Om du sier *oL* (ord), bør du også si *boL* (bord) og *gaL* (gard).
- ▶ Lydsystem: Om du har såkalt senkning, dvs. at *i* blir *e* og *e* blir *æ*, som i *fisk > fesk* og *regjeringa > regjæringa*, må du bruke dette konsekvent. Dersom du sier *tell* (til), må du også si *tellsyn* og *tellfældig*.
- ▶ Lydsystem: Dialekter som har delt endelse i bestemt form av hunkjønnord, kan bruke dette. F.eks. *ei bok - boki/boke* vs. *ei jente - jento/jenta*. Annen dialektal vokalvariasjon, f.eks. -o i Sunnhordland (i bestemt form av sterke hunkjønnord: *boko, bygdo, solo*) kan òg brukes i rikssendinger som tillater dialektbruk.
- ▶ Lydsystem: Uttal *kj*-lyden (som i *kino, kjøleskap, kylling, tjære*) slik at den skiller seg fra *sj*-lyden (som i *sjokolade, skjorte*). Dette lyd-sammenfallet kan skape misforståelser fordi en del ord som har ulik betydning vil få lik uttale (*kjede – skjede, kitt – skitt, tjue – sju*).
- ▶ Spørreord: Disse ordene er viktige siden journalister stiller mange spørsmål. Her er det stor variasjon mellom ulike dialekter, selv innenfor ett distrikt. Derfor kan disse ordene være vanskelige. Vi anbefaler at du normerer spørreordene dine, selv om du snakker dialekt (særlig i nyhetsendinger). Bruk enten bokmålsformer, nynorskformer eller utbredte, regionale former (i distriktsendinger).
- ▶ Varier ordbruken, finn synonymer og andre uttrykksmåter, slik at du ikke gjentar deg selv.

BRUK RIKTIG STILNIVÅ

Det er forskjell på å snakke ved kjøkkenbordet hjemme og å snakke i studio.

- ▶ Tilpass stilnivået etter tema og type sending. «*Sånne derre politikera*» passer særdeles dårlig i nyhetssendinger. «*Du som liksom/messom er sjef her*», er heller ikke en god introduksjon til et intervju.

HER FÅR DU HJELP!

- ▶ Bruk ordbøkene! Sjekk kjønn i bokmåls- og nynorskordbøkene eller verbbøyning i nynorskordboka (også for dialektbrukere med mer bokmåls-nære dialekter). Dialekten din er sannsynligvis like konsekvent som ordbøkene. Dersom du sier *gutan* (nynorsk *gutane*), er det lett å se at du skal si *politikaran/politikeran* (nynorsk *politikarane*) om du slår opp.
- ▶ Boka *Det norske dialektlandskapet* har oversikt over systematiske trekk ved dialektene. Bruk denne dersom du er usikker.
- ▶ Uttale- og normeringsbøker, f.eks. boka *Nynorsk i NRK* av Sylfest Lomheim, har mange råd som også er aktuelle for dialektrøkt.
- ▶ Bruk spraksporsmal@nrk.no!

HVA ER DIALEKTRØKT?

Dialektrøkt er ikke en etablert fagterm og er her avledet av termen språkrøkt. Med språkrøkt forstår vi den stadige forbedringen og utviklingen av et språk for at det skal understøtte alle behovene og kravene som til enhver tid blir stilt til det (jf. Vikør: *Språkplanlegging*. 2007: 121ff).

Språkrøkt kan både virke fornyende og konserverende. På den ene siden kan språkrøkt innebære utvikling av nye termer, hele terminologier for nye felt, stilistiske virkemidler o.l. På den andre siden innebærer språkrøkt språklig rådgivning, retting og undervisning, med sikte på å fremme de rådende idealene for «godt språk» – særlig i skrift.

I denne sammenhengen er det røkt av talespråket som er det sentrale. Hvordan kan språkkontaktene i NRK gi veiledning og råd slik at de som ønsker å bruke dialekt i NRK-sendinger kan utvikle talespråket sitt?

HVA KAN/BØR RØKTES I EN DIALEKT?

På samme måte som ved språkrøkt bør en ved dialektrøkt kunne gi råd og veiledning på alle nivåer i språket. Det vil si at en bør gi veiledning både når det gjelder lydverk, grammatikk, ordvalg og setningsstruktur. Å røkte tempo, stil, fraserings, tone, komposisjon og såkalt naturlig språkbruk gjelder for alt talt språk i eteren, og er ikke spesielt for dialektbruk. Dialektrøkt vil først og fremst innebære å gi råd og veiledning om ordvalg, tilpasning av ny terminologi og konsekvent bøyning (morfologi).

SPRÅKKONTAKTENES ANSVAR FOR DIALEKTRØKT

Språkkontaktene bør generelt være oppmerksomme på kravet om konsekvens. Dersom en medarbeider vil bruke dialekt, må han/hun være gjennomført, både i substantiv- og verbbygning, og ikke blande dialekt med bokmål (og/eller nynorsk).

Det første språkkontaktene bør gjøre, er dermed å skaffe seg oversikt over hvordan bøyningssystemet ser ut i den aktuelle dialekten eller i regionen. (Oversikt finnes i boka *Det norske dialektlandskapet av Mæhlum og Røyneland* 2014.)

REDAKTØRENS ANSVAR FOR DIALEKTRØKT

Redaktørene må gi språkkontaktene sine oversikt over hvem som har fått lov til å bruke dialekt i redaksjonen, hvilken dialekt medarbeideren skal bruke, og annet som redaktøren og medarbeideren har avtalt rundt dette.

Redaktører og ledere må støtte arbeidet med språkrøkt i redaksjonene og selv bidra til dette.

NÅR KAN VI BRUKE DIALEKT?

I NRKs språkregler fra 2007 står det at NRK skal speile mangfoldet i det norske språket, også når det gjelder dialektbruk og uttale som er farget av andre språk. Spørsmålet er hvor godt ulike varianter av norsk blir forstått av lytterne og hvilke holdninger lytterne og seerne har til dialekt og norsk med aksent. NRK-undersøkelsene fra 2009, 2012 og 2014 tyder på at folk jevnt over er positivt innstilt til at journalistene i NRK bruker dialekt i sendingene. Samtidig er ikke alle dialekter like lette å forstå for alle.

NRK har et ansvar for å styrke og utvikle det norske språket, også dialektene. Vi gjør dette både gjennom å bruke normert språk og ved god, konsekvent og tydelig dialektbruk.

I NYHETSSENDINGER OG PROGRAMINFO SNAKKER VI NORMERT

I språkreglene står det at nyhetssendinger og programinformasjon skal være på normert bokmål eller nynorsk, men at det kan gjøres unntak.

Vær oppmerksom på at det ikke finnes et allment unntak fra å normere: En redaktør skal gjøre en konkret vurdering før en person får dispensasjon fra normeringskravet (gjørne i samråd med språksjefen eller -styret).

Redaktøren skal bl.a. vurdere om medarbeideren har en gjennomført og konsekvent dialektbruk, og om språket er tydelig og lett å forstå.

I ANDRE SENDINGER BRUKER VI BÅDE DIALEKT OG NORMERT SPRÅK

I andre sendinger og i nyhetsinnslag (reportasjer, rapporter, kommentarer, intervju osv.) kan man bruke dialekt, også i riksdekkende sendinger. I distriktssendingene bør lokale talemål fra hele distriktet få godt rom. Redaktøren skal også her bl.a. vurdere om medarbeideren har en gjennomført og konsekvent dialektbruk, om språket er tydelig og lett å forstå, og veilede medarbeideren etter retningslinjene i dette heftet.

Når det gjelder det talte språket i NRK, er retningslinjene videre at språket skal være tydelig, med naturlig trykkplassering og muntlig setningsbygning, og at medarbeiderne skal være konsekvente i bruken av ord- og bøyningsformer innenfor det enkelte innslaget eller programmet. Det bør ikke brukes ord eller uttrykk som er lite kjente eller uforståelige for målgruppen. Vi skal i størst mulig grad velge norske ord og uttrykk.

Rådene i språkreglene for godt og funksjonelt språk er at språkbruken – uavhengig av sjanger – alltid bør være klar. Virkemidlene som blir trukket fram er tempo, fraserings, setningsmelodi, klang og -høyde, ordvalg og metaforbruk, struktur og komposisjon, stil og tone og personlig og naturlig språk.

I Stortingsmelding nr. 35, Mål og mening (2007 – 2008) står det følgende om talespråkøkt i NRK og andre etermedier (pkt. 8.5.1.3.):

Behovet for talespråkleg språkøkt er særleg til stades i situasjonar der den som talar, vender seg til eit større publikum, og aller mest der talaren heller ikkje har augekontakt med det eigentlege publikum, slik tilfellet er for dei som opptrer i etermedia, radio og fjernsyn.

Her har ikkje minst NRK, men også dei andre allmennkringkastarane, ei viktig rolle å spela. NRK har lenge vore ein av dei fremste talespråklege normsetjarane her i landet og er truleg den einaste institusjonen i landet som har eigne reglar for talespråk. Slik sett har NRK på sett og vis vore eit språkpolitisk prosjekt så lenge institusjonen har eksistert. Det er særst om å gjera at NRK framleis har eit klart medvit om kva som i ulike samanhengar er godt og formålstenleg språk i eteren. Mellom anna er det viktig at institusjonen har eit gjennomtenkt syn på tilhøvet mellom standardpråk og dialekt. NRK bør kjenna eit særleg ansvar for å dyrka og formidla eit standardisert nynorsk talemål.

SPRÅKET SKAL VÆRE FORSTÅELIG

I arbeidet med dialekrøkt vil det være særlig viktig å ta hensyn til kravet om at de ordene og uttrykkene som velges, er allment kjent og forståelige for målgruppen. Det å velge svært lokale ord og uttrykk anbefales ikke. Tvert imot bør en velge ord og uttrykk som er allmenne innenfor en større region (i distriktssendinger), eller som er allment kjent (i riksdekkende sendinger). F.eks. vil det ikke være tilrådelig å bruke gradsadverb som *nauta* (sunnmørsk) eller *grævligt* (sørvestlandsk) i riksdekkende sendinger, men heller *veldig* og *svært*.

SPØRREORD

Spørreordene varierer mye mellom ulike dialekter. Dette er gjerne svært frekvente ord i nyhetssendinger, og også i andre sendinger, siden reporterne ofte intervjuer folk om ulike forhold. Det er viktig at både de som blir intervjuet, og de som hører eller ser på, forstår hva vi spør om. Selv om de fleste spørreordene er lette å forstå, finnes det unntak. *Høtt* (hvordan) er ett slikt eksempel, *åheiss* (hvor), *ko* (hva), *kost* og *hossen* (hvordan) er noen andre.

Derfor anbefaler vi at du normerer spørreordene dine til bokmål, nynorsk eller utbredte regionale former, selv om du snakker dialekt (særlig i nyhetssendinger). Medarbeiderne må være konsekvente i bruken, slik at de ikke sier f.eks. *kelles* i det ene øyeblikket og *hvordan* i det neste.

Dersom utbredte regionale former blir brukt, er det uheldig om ett spørreord blir brukt som fellesform for alle spørreordene, slik som *korsen* blir brukt noen steder i Nord-Norge. Her bør medarbeiderne variere spørreordene etter hva de faktisk spør om.

PRONOMEN

Det er stor lokal variasjon når det gjelder pronomener, både personlige pronomener og eiendomspronomen.

Vi finner særlig stor variasjon i første person entall: *e, æ, eg, æg, en, ej, jei, je, jæ, i* osv. I første person flertall finner vi former som *vi, me, mø* og *oss*. I andre person flertall finner vi former som *dere, di, dykk(e), dåke, dokk(e), dokker* og i tredje person flertall finner vi former som *de, de, dem, dæm, døm*. Noen dialekter skiller ikke mellom subjekts- og objektsformer, men har en felles form i 1., 2. og 3. person flertall, slik at det heter: «*oss skal skunde oss*», «*dokker må finn dokker i det*», «*dom står der borte – je kan gi det til dom*».

I normert bokmål er det ulike former i 1. og 3. person (*vi – oss, de – dem*), men fellesform i 2. person (*dere – dere*). I normert nynorsk er det ulike former i 1. person (*vi/me – oss*), i 2. person kan man velge (*de – dykk* eller *dokker – dokker*) og i 3. person er det én felles form (*dei – dei*).

For medarbeidere som snakker dialekter som ligger tett opp til normert bokmål, er det et alternativ å normere pronomenerne i 3. person flertall (*de – dem*).

Det er også stor variasjon i former av eiendomspronomen. *Vår* finner vi igjen i som bl.a. *aokan, vårres, okkas*. Og *deres* som *deires, dekan, dekas, dikka* osv.

Medarbeidere som bruker dialekt, kan bruke regionale pronomener, så lenge de er forståelige for lytterne/seerne. Medarbeidere som bruker former som skiller seg mye fra skriftlig nynorsk eller bokmål, må enten bruke en regional form eller normere til nynorsk eller bokmål.

SPRÅKET SKAL VÆRE KONSEKVENT

Det er svært viktig at medarbeidere som ønsker å bruke dialekt i sendingene, er konsekvente i bruken av bøyningssystemet i den aktuelle dialekten.

Medarbeiderne kan f.eks. ikke bruke dialektbøyning i visse substantiv og bokmålsbøyning i andre. Det kan være en viss tendens til at medarbeidere blander, slik at de bruker dialektbøyning ved kjente ord og i konkrete substantiv, mens de bruker bokmålsbøyning ved nyord og i abstrakte substantiv. Dette bør språkkontaktene være særlig oppmerksomme på.

NYE ORD

Nye ord og ny terminologi bør brukes i tråd med grammatikk og lydsystem i den aktuelle dialekten. Nye ord må ikke få bokmålsbøyning, men tilpasses bøyingsmønsteret i den aktuelle dialekten. Når en medarbeider som ønsker å bruke trøndersk i sendingene, bruker ordet *app* i bestemt form flertall, bør hun med andre ord si *appan* og ikke *appene* eller *appane*.

LYDSYSTEM

Et språk vil alltid være i utvikling, og lydane i språket kan endre seg over tid. Flere steder i landet skiller f.eks. ikke de yngste lenger mellom *sj-* og *kj-*lyden. Dette lydsammenfallet kan skape misforståelser fordi en del ord som har ulik betydning vil få lik uttale (*kjede – skjede, kitt – skitt, tjue – sju*). Derfor skal vi skille mellom *sj* og *kj* når vi er på lufta.

NRK står i en språklig tradisjon der vi både skal ta vare på og utvikle det norske språket. NRK vil derfor ikke gå i spissen for å fremme slike lydendringer, men må jevnlig vurdere om språk-

reglene er i tråd med språkbruken og forståelsen hos publikum.

I dialekter der man har lydsystem som er svært avvikende fra standard-språkene, bør man holde seg til et noe mer regionalt system i riksdekkende sendinger.

KJØNN

Noen ord kan ha flere kjønn, avhengig av dialekt. Her må medarbeiderne følge dialekten sin. Velger medarbeideren å bruke *dialekt* som hunkjønnssord (*dialekta* i bestemt form), må hun holde seg til den formen og ikke veksle mellom *dialekta* og *dialekten*. Det er en tendens til at folk bruker hankjønn på «offisielle», «abstrakte» eller «høyverdige» hunkjønnssord, f.eks. *saken, prinsessen, regjeringen*. Dette er uheldig. Dersom du har et trekjønnssystem i dialekten din, må du bruke dette gjennomført – også i slike hunkjønnssord.

HVA OM MEDARBEIDEREN IKKE GREIER Å VÆRE KONSEKVENT?

Dersom en medarbeider ikke klarer å bruke en dialekt konsekvent, bør medarbeideren heller bruke et normert standardspråk.

Disse medarbeiderne bør da – i samråd med redaktøren – vurdere om man skal normere mot nynorsk eller bokmål. Flere av dialektene i Nord-Norge ligger f.eks. nærmere nynorsk enn bokmål, og avstanden mellom egen dialekt og normert nynorsk vil derfor bli kortere.

SPRÅKREGLENE

De offisielle språkene i NRK er norsk og samisk. NRK skal bidra til å styrke og utvikle disse språkene. Minst 25 prosent av verbalinnslagene i radio og fjernsyn skal være på nynorsk.

1. REGLER

- 1.1 I nyhetssendinger og programinformasjon skal programledere og annonsører bruke offisielt bokmål eller nynorsk. Redaktørene kan gjøre unntak dersom det ikke er i strid med reglene og retningslinjene nedenfor.
- 1.2 I andre sendinger og i nyhetsinnslag (reportasjer, rapporter, kommentarer, intervjuer osv.) kan dialekt brukes, også i riksdekkende sendinger, dersom det ikke er i strid med reglene og retningslinjene nedenfor.
- 1.3 I distriktssendingene bør lokale talemål få godt rom.
- 1.4 Person- og stedsnavn, tall og tegn skal skrives og uttales i samsvar med regler og råd godkjent av Språkrådet.
- 1.5 NRK skal følge reglene for offisiell rettskriving. Redaktørene kan gjøre unntak dersom særlige sjangerkrav gjør det hensiktsmessig.

2. RETNINGSLINJER

- 2.1 Språket skal være tydelig med naturlig betoning og muntlig setningsbygning.
- 2.2 Medarbeiderne bør være konsekvente i bruken av ord- og bøyningsformer innenfor det enkelte innslag eller program.

2.3 Det bør ikke brukes ord eller uttrykk som er lite kjent eller uforståelige for målgruppa.

2.4 Norske ord og uttrykk skal velges i størst mulig grad.

2.5 NRK skal avspeile mangfoldet i det norske språket, også når det gjelder dialektbruk og uttale farget av andre språk.

3. RÅD

Godt språk = funksjonelt språk. Språket kan være emosjonelt, saklig, usaklig, provoserende, forsonende, korrekt, tøysete osv., men hensikten med språkbruken bør alltid være klar.

Vær særlig oppmerksom på virkemidler som:

- 3.1 tempo (talehastighet, pauser og pust),
- 3.2 fraserings,
- 3.3 setningsmelodi, klang og høyde,
- 3.4 ordvalg og språkbilder,
- 3.5 struktur og komposisjon,
- 3.6 kroppsspråk og energi,
- 3.7 stil og tone,
- 3.8 personlighet og naturlighet.

Virkemidlene skal bidra til at språkbruken i NRK blir klar, kritisk og kreativ.

4. ANSVAR

Redaktørene har ansvar for at språket i NRK er i samsvar med disse reglene.

Vedtatt på direktørmøtet 19. juni 2007.